

Татар язучыларының афоризмнары, хикмәтле сүзләре, фәлсәфи уйланулары

Без - татарлар, телебез - татар теле, мөстәкыйль һәм төзек кагыйдәле камил тел ул

К.Насыйри

Кечкенәдән үк күңелемә урнашкан жырулар сөймәкемнән миндә туган телебезне сөю тугъды. Әгәр миңа жырулар ярдәм итмәсә, мин соң... туган телебезне сөймәк кеби бер олугъ нигъмәткә малик була алыр идеммени? Яшәсен халык әдәбияты, яшәсен туган тел!

Г.Тукай

Халыкның теле - аның рухи тормышының иң яхшы, беркайчан да шиңми, мәңгә яшәреп тора торган иң матур чәчәге. Телдә халык һәм аның Ватаны жанлы рәвештә гәүдәләнә, телдә халыкның бөтен рухи тормышының тарихы чагыла.

К.Ушинский

Милли тел язмышы ул - милләт яшәешенең нигезе. Телнең зәгыйфьләнә баруы ул - милләтнең юкка чыга баруының күрсәткече. Милләт ул - теле булган халык. Милли тел язмышы ул - милләт язмышы, аның яшәеш, үсеш формасы, милләтнең сакчысы да, аның киләчәгенең гарантиясе дә. Кешелек әле милләтнең төп таянычы булган, йөрәк парәседәй нечкә, кадерле башка төр мөгжизаны уйлап тапмаган, таба да алмас, бу бөек көчне бернәрсә дә алыштыра алмый. Чыгышы белән татар булса да, үз телен белмәгән, шул ук вакытта үз халкын яраткан, аны сөйгән кеше дә милләтнең сакчысы, аның үсешенә өлеш кертә алган зат була алмый...

И туган телем, мөкатдәс моңым, яшәешемнең бөек мәгънәсе булган мөгжизам!

Ә.Кәримуллин

Тел ул - бөтен халык казанышы, меңнәрчә, миллионнарча кешеләрнең күп гасырлык ижат җимеше. Шуңа күрә дә телгә карата башбаштаклык кылырга, аның белән саксыз эш итәргә, аны үзенә ошаганча бозарга беркемнең дә хакы юк.

Тел - халыкның, милләтнең иң беренче, иң әһәмиятле билгесе. Тел бетсә, ул телнең иясе булган халык та, милләт тә югала. Шунның өчен дә туган телен кадерләп саклау, үстерү, аның сафлыгы, матурлыгы өчен көрәшү - мәдәниятле, зыялы һәр кешенең изге бурычы.

Р.Йосыпов

Туган тел ул тэндә, жанда калсын Ана сөте булып гомергә.

И.Юзеев

Әдип вә галимнәре булмаган кавем- бәхетсез, мәшһүр кемсәләрен
оныткан халык көчсез, әдәбияты булмаган милләт - рухсыз.

(Ризәәддин Фәхрәддин)

Әгәр дә милләтне көчле итеп, бөек итеп күрәсең килә икән, иң
беренче булып аның көчен таны, шул милләтнең баласы булуың белән
горурлан.

(Туфан Миңнуллин)

Тураерга биле булса,
Күтәрергә иңе булса,
Авызында теле булса-
Димәк, әле халык исән!

(Фәнис Яруллин)

Кеше күңеле өчен туган як кирәк. Еракка китсә- сагыныр өчен,
картайса- балалыгына кайтыр өчен, дошман керсә- яклар өчен. Ерак
жирләрдә йөргәндә, кеше читтәге матурлыкны энә шул үзенә туган ягы
белән чагыштыра. Туган ягы аңарга биеклеkkә сикерү ноктасы, гүзәллек
үрнәге булып хезмәт итә.

(Фәнис Яруллин)

Туган жирен яраткан кеше генә бөтен дөнъяны ярата ала.

(Галимҗан Гыйльманов)

Уе юкның- теле юк,
Теле юкның - иле юк.
Илен санга санамаган
Телсездән дә тиле юк.

(Нури Арсланов)

Керләнә өсте- өстенә рух, һич хозур вәжданга юк;
Ни сәбәптән Жир йөзендә тәнгә мунча, жанга юк?!

(Габдулла Тукай)

Сүзне төрлечә әйтеп була. Бер үк сүзгә теләсәң - шатлык, теләсәң -
кайгы, кирәк чакта ихтирам яисә нәфрәт сыйдырып була. Сүз - шул ук, ә
аның тәәсире тулысынча үзгә. Искиткеч нәрсә ул - сүз.

(Миргазиян Юныс)

Туган тел ул- бездән соң да
Яшәр өчен туган тел.
Бүгенгедән киләчәккә
Дәшәр өчен туган тел.

(Зиннур Насыйбуллин)

Исэнләшик.
Мин - халкыңның теле,
Кылыч телгәлэгән хәтере.
Сиңа мине "үлде" дигәннәрдер,
Мин исән-сау, мин бар, мин тере!

(Рәшит Әхмәтҗанов)

Сүз, кош кебек, бер авыздан очса - тоттырмый. Әгәр бик күп
сөйләнәп йөрсәң, аягыңа да урала.

(Нәбирә Гыймәтдинова)

Сүз - могҗиза ул! Сүзгә иярәп, уй чыга, димәк, акыл, хәтер суырылып
чыга... Сүз сихердән өстен, ырымнан алда йөри. Сөйләшкән кешене, сүз
белгән кешене юлдан яздыру кыен.

(Галимҗан Гыйльманов)

Жирдән китү - үлем түгел әле,
Исән булса сине белгәннәр..
Чын үлемен килер,
Сине белгән
Соңгы кеше гүргә кәргәндә.

(Харрас Әюн)

Беркем дә булдыра алмаганны эшләп, беркемгә дә кирәкмәгәнәңне
тоеп яшәүдән дә авыр нәрсә юк.

(Марат Кәбиров)

Кешеләрне шатландыруың - үзеңне шатландыруыңдыр.

(Ризәддин Фәхрәддин)

Кояш - чыгышта, кош - очышта, кеше юмартлыкта матур.

(Мөсәгыйт Хәбибуллин)

Дуслык - кайгыны, шатлыкны уртаклашудыр.

(Ризәддин Фәхрәддин)

Якутлар табыладыр вакыт белән,
Вакытлар табылмыйдыр якут белән.

(Габделҗаббар Кандалий)

Вакыт - иң сыналган, иң яхшы дөвалаучы ул.

(Әмирхан Еники)

Вакыт кадерен белмәүчегә сәгать телен күрсәтә.

(Шәүкәт Галиев)

Ни белән үлчәнә гомер?
Калган эзләр белән,
Кеше күңеленә орлык итеп
Салган сүзләр белән.

(Сәҗидә Сөләйманова)

Жан тыныч булсын өчен, вөҗданыңа ешрак күз салырга, аның
тавышын тыңларга кирәк.

(Фэнис Яруллин)